

Arrest

nr. 303 599 van 22 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de L'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk vertegenwoordiger van X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en advocaat A. VAN GENECHTEN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2006.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 8 juli 2021. Op 9 juli 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 december 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

Op 10 juli 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“ A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, een Pasthoun van origine te zijn en afkomstig te zijn van het dorp Mangal in het district Rodat, provincie Nangarhar.

Jouw vader had een bouwbedrijf samen met jouw oom [K.G.]. Jouw oom was de verantwoordelijke van het bedrijf, terwijl jouw vader verantwoordelijk was voor de boormachines. Regelmatig kregen ze opdrachten van de overheid, zoals het boren van waterputten of het bouwen van een schoolgebouw. Ongeveer een zestal maanden voor jouw vertrek hadden de taliban jouw oom en jouw vader echter bedreigd, waarbij ze eisten dat jouw vader en jouw oom zouden stoppen met hun werkzaamheden. Ze negeerden echter deze eisen en zetten hun werkzaamheden verder. Op een gegeven moment had jouw vader een project in de Shadal regio, het district Achin, waar hij waterputten diende te voorzien aan een checkpoint van de politie. De taliban stuurde toen een dreigbrief waarbij ze eisten dat jouw vader hiermee zou stoppen. Jouw vader weigerde wederom in te gaan op de eis van de taliban. Ongeveer drie dagen later, hetgeen je een vijftiental dagen voor jouw vertrek situeert, werd de checkpoint aangevallen. Jouw vader werd bij die aanval vermoord door de taliban, alsook enkele agenten van de overheid kwamen hierbij om het leven. Na de aanval op deze checkpoint nam de taliban de regio rond deze checkpoint over. Op de begrafenis van jouw vader was je erg kwaad omwille van de situatie en sprak je slecht over de taliban. Iemand moet dit hebben doorgegeven aan de taliban, waarna de taliban lieten weten op de hoogte te zijn van jouw uitspraken. Twee of drie dagen na de dood van jouw vader kreeg je telefonische bedreigingen van de taliban. Je ging nog verder naar de madrassa maar bleef daarnaast voornamelijk thuis en in de buurt van jouw dorp. Kort daarop kreeg je ook een dreigbrief van de taliban, waarna jouw oom langs moederszijde, genaamd [K.W.], besloot jou het land uit te sturen, daar jouw leven in gevaar was.

Je verliet Afghanistan vijftien dagen na de dood van jouw vader, met name op de derde dag van het Offerfeest 2020 (i.e. 2 augustus 2020). Via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, enkele onbekende landen, Italië en Frankrijk kwam je in België aan op 8 juli 2021 na een reis van ongeveer een jaar. Op 9 juli 2021 diende je jouw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te zullen worden door de taliban. Vervolgens haal je ook jouw verblijf in België aan, het feit dat je hier naar school gaat en de taal geleerd hebt. Je verklaart het leven in België gewoon te zijn en zich niet meer te kunnen aanpassen aan de strenge regels van Afghanistan. Jouw advocaat voegt er nog aan toe dat je vervolging dient te vrezen omwille van het feit dat je naar een kunstschool gaat te België.

Ter staving van jouw verzoek leg je de volgende documenten neer: jouw taskara, een dreigbrief van de taliban, enkele documenten aangaande de job van jouw vader en jouw oom, verschillende contracten van projecten waaraan jouw oom of vader hebben gewerkt, foto's van jouw oom en jouw vader bij het uitoefenen van hun job en foto's en een attest om aan te tonen dat je naar een kunstschool gaat.

Na het persoonlijk onderhoud gaf je enkele opmerkingen via jouw advocaat bij de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat je bijzonder vage verklaringen aflegde over de werkzaamheden van jouw vader voor het bedrijf van jouw oom [K.G.], waarbij jouw vader verantwoordelijk was voor het materiaal van enkele projecten in opdracht van de overheid, nochtans de oorzaak van hun problemen met de taliban en van jouw vertrek uit jouw land van herkomst. Zo kan je slechts weinig informatie geven wanneer gevraagd wordt naar hun concrete activiteiten. Je stelt weliswaar dat jouw vader en jouw oom contracten met de overheid tekenden. Eenmaal het goedgekeurd was, stuurden ze werknemers ter plaatse om het project te finaliseren (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 01/12/2022, CGVS, p. 7). Gevraagd naar een concreet project waaraan jouw oom of vader werkten, stel je algemeen dat ze scholen hebben gebouwd (CGVS, p. 7). Daar waar je verklaarde dat jouw vader af en toe 's avonds vertelde over zijn job, is het frappant dat je er vervolgens niet in slaagt om een voorbeeld van een project weer te geven en louter kan

stellen dat jouw vader en jouw oom de praktische kant van hun werkzaamheden verder bespraken (CGVS, p. 7). Ofschoon rekening dient gehouden te worden met jouw jeugdige leeftijd en het feit dat je zelf nimmer naar een project bent geweest (CGVS, p. 7), kan echter wel worden verwacht dat je enige basiskennis bezit over de werkzaamheden van jouw oom en jouw vader, daar jouw problemen met de taliban hieruit voortspruiten. Verder kan je ook niet duiden hoeveel personeelsleden jouw oom of jouw vader ter beschikking hadden en houd je het algemeen op heel veel zonder iemand van de werknemers bij naam te kunnen noemen (CGVS, p. 7). Ook wanneer je gevraagd wordt naar de personen op de door jou neergelegde foto's, moet je het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11). Evenmin weet je op welke locaties jouw vader deze verschillende projecten uitvoerde, noch waar het kantoor of het bedrijf van jouw vader en jouw oom dan gevestigd was (CGVS, p. 7). Het is merkwaardig dat je geen enkele locatie kan weergeven, terwijl er bij de door jou neergelegde werkcontracten om de werkzaamheden van jouw familieleden te staven, telkens een locatie bij geschreven staat. Dat je niet mocht meegaan en aldus niet wist waar jouw vader tewerkgesteld was (CGVS, p. 7), kan niet worden weerhouden daar je na een blik op de documenten meer informatie kon vergaren. Dat je geen notie hebt van de inhoud van deze documenten, mag verbazen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd, kan enige basiskennis worden verwacht. Dat je hier niet in slaagt, doet dan ook de nodige vragen oproepen en plaatst de door jouw voorgehouden asielmotieven op losse schroeven.

Vervolgens kunnen de nodige vragen worden gesteld bij de door jouw beweerde band met de personen van wie je beweert dat het jouw vader en jouw oom zijn. Ofschoon uit de door jou neergelegde documenten blijkt dat deze personen werkzaamheden uitvoerden bij een bouwbedrijf blijkt uit niets dat dit jouw vader of jouw oom betreffen. Je legde immers geen enkel (begin van) bewijs neer waaruit deze band zou kunnen blijken, noch legde je ook maar enig (begin van) bewijs omtrent hun identiteit neer. Je hebt immers geen foto's van jij met jouw oom of jouw vader ter beschikking, noch heb je een taskara om de identiteit van jouw oom of vader te staven (CGVS, p. 11). Tevens kan uit de door jou neergelegde taskara niet afgeleid worden dat dit jouw taskara betreft, daar het een onduidelijke kopie betreft, waarop jouw naam niet goed leesbaar is. Overigens staat Dar-e Nur als district vermeld, terwijl jij stelde afkomstig te zijn geweest van het district Rodat (verklaring DVZ, d.d. 19/10/2021, vraag 10). Aangezien je er wel in slaagde om een heleboel foto's van jouw beweerde vader en oom neer te leggen, die bovendien via telefoon werden opgestuurd vanuit Afghanistan (CGVS, p. 11), kan moeilijk worden ingezien waarom je er niet in slaagt om ook maar één stuk aan te brengen waaruit jullie band blijkt. Daarenboven dient te worden aangestipt dat meerdere foto's van slechte kwaliteit zijn en wazig zijn afgedrukt, waardoor er onmogelijk uit valt af te leiden wie er allemaal op deze foto's staan afgebeeld en of jouw vader en jouw oom aldus meerdere keren voorkomen op deze foto's. Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van jouw motieven.

Vervolgens slaagde je er geenszins in om aannemelijk te maken dat deze werkzaamheden van jouw vader en jouw oom tot ernstige problemen met de taliban leidden waardoor ook jij het land diende te ontvluchten. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door jou beweerde vervolgingsfeiten blijkt in de eerste plaats uit het feit dat jouw kennis over deze problemen met de taliban bijzonder summier en oppervlakkig is. Gevraagd naar de dreigementen aan het adres van jouw vader, ontwijk je aanvankelijk de vraag en stel je dat ze jouw vader hebben gedood, waarna je slecht sprak over de taliban op zijn begrafenis en vervolgens ook problemen kreeg (CGVS, p. 13). Jou er vervolgens op gewezen om alles te vertellen van het begin van de dreigementen aan jouw vader of jouw oom, repliceer je louter dat ze hen bedreigd hebben met de eis om met hun job en meer specifiek met de projecten van de overheid te stoppen, zo niet zouden ze hen vermoorden (CGVS, p. 13). Uiteindelijk stel je dat ze jouw vader twee of drie keer telefonisch hebben opgebeld en ook jouw oom dergelijke bedreigingen kreeg (CGVS, p. 13). Hoewel je vervolgens weet dat [N.A.B.], de leider van de taliban in jouw regio, zelf telefonisch contact opnam met jouw vader, slaag je er niet om doorleefde verklaringen af te leggen over de inhoud van deze telefoontjes (CGVS, p. 9, p. 13). Je verklaart immers louter dat de taliban jouw vader en jouw oom bedreigden en eisten dat ze zouden stoppen met hun job (CGVS, p. 13). Gepeild naar de exacte dreigementen van [N.], herhaal je jouw eerdere verklaringen (CGVS, p. 14). Tevens moet worden opgemerkt dat je bijzonder weinig kennis hebt van de talibanleiders in jouw regio. Nochtans mag ook van een jonge verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij zich zo goed als mogelijk inlicht over de elementen die rechtstreeks in verband staan met de kern van zijn vrees. Je slaagt er weliswaar in om [N.] bij naam te noemen, doch kan je geen verdere informatie over hem weergeven buiten het feit dat hij een leider was en veel strijders onder hem had, zonder hierbij één strijder te kunnen duiden, noch te kunnen zeggen van waar [N.] afkomstig is, noch enige andere talibanleider bij naam te kunnen noemen (CGVS, p. 9). Dit ondergraaft verder de geloofwaardigheid van jouw bewering dat je persoonlijke problemen ondervond met de taliban waardoor je jouw land verliet en nog steeds niet kan terugkeren. Het is verwonderlijk dat je nauwelijks enige notie hebt van de taliban in jouw regio, noch over de concrete dreigementen aan het adres van jouw vader of jouw oom. Jouw asielmotieven zijn immers rechtstreeks verbonden aan de dreigementen van de taliban, waardoor kan worden verwacht dat je over een gedegen kennis over dergelijke aspecten beschikt.

Dat je slechts een geringe kennis bezit over de vervolging die jouw vader te beurt viel, blijkt verder nog uit jouw gebrekkige verklaringen over het gevecht aan de checkpost, waarbij jouw vader het leven liet. Zo stel je weliswaar dat jouw vader in een checkpost te Shadal om het leven kwam, maar gevraagd om meer te vertellen over het gevecht zelf, moet je het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 14). Dat je zelf niet aanwezig

was bij het gevecht, en dat het gebeuren ver van jullie plaatsvond, kan worden gevolgd, doch heeft ook jouw maternale oom of jouw familie geen verdere informatie verkregen (CGVS, p. 14, p. 15), hetgeen frappant is. Daar waar je verklaart dat een andere werknemer samen met jouw vader werd gedood, weet je niet wie deze werknemer is (CGVS, p. 15). Evenmin weet je of er slachtoffers vielen bij de taliban (CGVS, p. 19). Dat je over bovenstaande zaken amper details kan verschaffen, roept dan ook verder de nodige vragen op. Er kan worden gevolgd dat jouw familie niet alle details prijsgeeft, gelet op jouw jeugdige leeftijd, doch kan worden aangenomen dat jouw familie je op de hoogte houdt of informeert omtrent de problemen met de taliban, daar deze problemen de oorzaak zijn van jouw vertrek uit jouw land van herkomst en de kern van jouw vermeende vrees uitmaken. Je geeft immers uitdrukkelijk aan dat je nog contact hebt met jouw maternale oom, de persoon die het lichaam van jouw vader ging halen en jouw vertrek regelde (CGVS, p. 8, p. 10). Wat betreft de dood van jouw vader, kan nog worden aangestipt dat je geen enkel begin van bewijs neerlegt om zijn overlijden aan te tonen (CGVS, p. 18).

Vervolgens kan er gewezen worden op de houding van jouw vader of jouw oom na het ontvangen van de dreigementen van de taliban, hetgeen evenmin strookt met de stelling dat jij of jouw familie vervolging dienden te vrezen van de taliban omwille van hun dreigementen. Zo dient er vooreerst op gewezen te worden dat jouw vader of jouw oom niemand hebben ingelicht over de telefoontjes van [N.], noch bij de dorpsoudsten, noch bij de overheid daar deze niets konden doen (CGVS, p. 14). Hoewel ze vervolgens voorzichtig waren, zetten ze wel hun werkzaamheden voort en vond jouw oom het ogenschijnlijk veilig genoeg om jouw vader alleen te laten bij het project aan de checkpoint (CGVS, p. 14). Gelet op het feit dat jouw vader en jouw oom reeds met de dood werden bedreigd aan de telefoon kan niet worden ingezien dat ze amper voorzorgsmaatregelen hebben genomen tijdens het uitvoeren van hun job (CGVS, p. 12, p. 13, p. 14). Vervolgens is het weinig plausibel dat jouw oom de dag na de begrafenis van jouw vader zou zijn vertrokken, zonder iemand hierover in te lichten of zonder dat iemand op de hoogte zou zijn van zijn huidige verblijfplaats (CGVS, p. 9, p. 15). Ook kan niet worden ingezien dat jouw oom geen voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen voor zijn gezin en zonder meer zou zijn vertrokken omdat hij in paniek was (CGVS, p. 18). Dat jouw oom geen veiliger onderkomen zou zoeken om zijn gezin in veiligheid te brengen, gezien de dreiging van de taliban, is dan ook weinig plausibel in de door jou geschetste context. Tot slot blijf je ook in het ongewisse aangaande de huidige situatie van jouw oom. Je stelt dat er tot op heden niemand weet waar hij momenteel verblijft (CGVS, p. 9). Gevraagd naar de stappen die jouw familie ondernam om zich te informeren over het lot van jouw oom, repliceer je weliswaar dat jouw oom K.W. via andere familieleden meer informatie trachtte te bekomen over jouw oom, maar kan je hierbij niet duiden wie hij dan allemaal gecontacteerd zou hebben en houd je het vaagweg op alle mensen die hij kende (CGVS, p. 15, p. 16). Dat jouw familie amper stappen ondernam om zich te informeren over het lot van jouw oom, mag verbazen. Verwacht kan worden dat jullie zich hierover informeren, daar de problemen met de taliban, de kern van jullie vrees uitmaken.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de vervolging die jouw vader en jouw oom te beurt vielen, waardoor het dan ook niet plausibel is dat jij hierdoor eveneens problemen zou hebben gekend met de taliban.

Vooreerst maak je niet aannemelijk dat iemand op de begrafenis van jouw vader aan de taliban zou hebben doorgegeven dat je slecht over hen zou hebben gesproken. Zo kan je vooreerst niet concretiseren op welke manier of via wie deze informatie dan bij de taliban zou zijn beland. Je stelt immers vaagweg dat er veel dorpelingen aanwezig waren op de begrafenis van jouw vader, maar wie dan voor de taliban zou hebben gespioneerd, weet je niet te zeggen (CGVS, p. 16). Overigens kan er weinig geloof worden gehecht aan jouw bewering dat iemand van de aanwezige dorpelingen bij de taliban zouden hebben geklikt, gelet op jouw eerdere verklaringen dat jouw dorpelingen tegen de taliban waren (CGVS, p. 9). Het feit dat er al dan niet een spion aanwezig zou zijn geweest op de begrafenis van jouw vader, is dan ook een blote bewering van jou die je op geen enkele manier kan hard maken.

Wat betreft de dreigbrief die je ontving, dient te worden aangestipt dat je nauwelijks enige notie hebt van de inhoud van deze brief, noch dat je amper inspanningen hebt geleverd om de inhoud trachten te achterhalen, hetgeen de geloofwaardigheid van de door jou geschetste feiten verder ondergraaft. Hoewel jouw maternale oom de brief heeft gezien en jou heeft ingelicht over de inhoud van deze brief, kom je niet verder dan te stellen dat jouw leven in gevaar was en de taliban jou zouden vermoorden, zonder hierbij de verdere inhoud van de brief te kunnen meegeven (CGVS, p. 10, p. 11, p. 17). Verder kan je niet duiden wie deze brief dan aan de qari zou hebben overhandigd, noch of jouw naam al dan niet in de brief vermeld staat, noch of er enige verwijzing is naar hetgeen je op de begrafenis van jouw vader dan over de taliban zou hebben gezegd (CGVS, p. 17, p. 18). Dat je niet alle details kan weergeven over deze brief kan worden gevolgd, doch dient ook te worden opgemerkt dat op basis van jouw verklaringen blijkt dat je ook, eenmaal in veiligheid in België, aan niemand hebt gevraagd om de inhoud van de dreigbrief van de taliban voor jou te lezen (CGVS, p. 11). Gevraagd waarom je dit niet deed, repliceer je dat dit een privékwestie betreft en de mensen raar zouden kijken naar jou (CGVS, p. 11). De dreigbrief van de taliban is immers rechtstreeks verbonden aan jouw asielmotieven, waardoor kan worden verwacht dat je jou trachtte te informeren over de inhoud van deze dreigbrief. Dat je nagelaten hebt dit te doen, ondermijnt de ernst van jouw vermeende vrees. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je incoherente verklaringen aflegt over het bestaan van deze brieven. Zo verklaar je immers op het CGVS dat enkel jij een dreigbrief van de taliban ontving (CGVS, p. 12, p. 13, p. 14, p. 19),

terwijl je op de DVZ had verklaard dat ook jouw vader een dreigbrief van de taliban kreeg (vragenlijst CGVS, d.d. 19/10/2021, vraag 3.5). Geconfronteerd met bovenstaande vaststelling, ontken je jouw eerdere verklaringen, herhaal je dat er enkel een dreigbrief naar jou werd verstuurd, jouw vader louter telefonische bedreigingen ontving en stel je dat het om een misverstand moet gaan (CGVS, p. 19). Vreemd is echter dat je dit misverstand niet aanhaalde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud, waar je weliswaar een wijziging doorvoerde omtrent het tijdstip van jouw vertrek en de wijze waarop deze brief dan werd afgeleverd, doch naliel om het misverstand omtrent de dreigbrief aan jouw vader uit te klaren (CGVS, p. 3). Daarenboven kan nog worden onderstreept dat zowel jij als jouw voogd deze verklaringen ondertekenden ter goedkeuring en jullie hierbij geen opmerkingen te kennen hebben gegeven (CGVS, p. 19; vragenlijst CGVS). Verwacht kan dan ook worden dat er zich dan ook geen tegenstrijdigheden meer zouden voordoen en je bij aanvang klaarheid schept over het bestaan van de verschillende dreigbrieven.

Wat betreft de door jou neergelegde dreigbrief kan nog worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan jouw taskara, dreigbrief en de overige door jou neergelegde documenten. Bovendien betreft het kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan.

Tot slot kan het gedrag van jij en jouw familie na de ontvangst van de dreigtelefoons en -brief van de taliban hoegenaamd niet in overeenstemming gebracht worden met de ernst van de vermeende bedreigingen. Zo blijkt op basis van jouw verklaringen dat je na het ontvangen van de telefoontjes van de taliban het risico nam om verder naar de madrassa te gaan, ondanks de waarschuwing en de paniek van jouw moeder hierbij (CGVS, p. 16, p. 17). Dat jouw moeder jou, ondanks haar schrik, verder naar de madrassa liet gaan en wou afwachten, is merkwaardig (CGVS, p. 17). Dat jouw moeder of jouw oom niet even de kat uit de boom keken om zich ervan te vergewissen wat er verder zou staan te gebeuren, is weinig aannemelijk. Daarnaast is het feit dat je nog een deel moest en wou afwerken in de madrassa boven jouw eigen veiligheid plaatste, is eveneens frappant (CGVS, p. 17). Evenmin hebben jouw oom of jouw moeder iemand ingelicht over deze telefoontjes, noch stapten ze hiermee naar de dorpsoudsten (CGVS, p. 17). Dat jouw familie geen voorzorgsmaatregelen zou hebben genomen na de dood van jouw vader en vervolgens ook jouw problemen met de taliban, is merkwaardig. Verwacht kan worden dat jouw familie dit trachtte aan te kaarten bij de lokale vertegenwoordigers van jouw dorp, ten einde het risico op vervolging te kunnen inschatten. Dat jouw familie niets kon doen (CGVS, p. 17), is in een tribale samenleving als Afghanistan dan ook weinig plausibel. Het is tot slot merkwaardig dat jouw familie na de telefoontjes van de taliban niets zou hebben ondernomen, noch iemand zou hebben ingelicht van het bestaan van de dreigbrief, terwijl jouw oom na de dreigbrief van de taliban in staat was om jou twee dagen later weg te sturen uit Afghanistan (CGVS, p. 11, p. 17, p. 18).

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan jouw beweerde problemen met de taliban voor jouw vertrek uit Afghanistan.

Daar waar je verklaart in België de droom te hebben om tekenaar te worden, iets heel bekends te maken opdat mensen in andere provincies of landen dit zou kunnen bekijken en momenteel kunst studeert op school, zoals ook jouw advocate alludeert (CGVS, p. 22 – 23), dient te worden opgemerkt dat uit de door jou neergelegde foto's om dit te staven voornamelijk blijkt dat jouw werken gebaseerd zijn op verschillende opdrachten die jou worden gegeven. Uit deze werken blijkt op geen enkele manier dat je met deze werken enige expressie van jouw identiteit tentoonspreidt. Hoewel je ook in Afghanistan graag iets tekenende en bloemen, planten of huizen op papier zette om jou bezig te houden (CGVS, p. 23), blijkt hieruit op geen enkele manier dat jouw tekeningen dermate deel uitmaken van jouw identiteit dat het niet uitvoeren van dergelijke activiteiten gelijkgesteld kan worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De inperking van een cultuur recht maakt immers geen daad van vervolging uit. Deze redenering wordt versterkt doordat dient te worden geconstateerd dat je dit motief vreemd genoeg niet aanhaalde wanneer werd gevraagd naar jouw vrees bij terugkeer naar Afghanistan, noch wanneer gepeild werd naar jouw verblijf in België waar je enkele vrijheden benoemde, zoals het luisteren naar muziek en de omgang met meisjes, zonder hierbij jouw droom te benoemen (CGVS, p. 20, p. 21). Het is pas als de advocate hiernaar verwijst dat je deze toevoegingen aanbrengt (CGVS, p. 22 – 23). Door middel van deze tekeningen heb je dan ook geenszins aangetoond dat je dermate verwesterd bent dat je zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten en gebruiken. Dat je zich in geval van terugkeer enige mate dient te conformeren aan de dominante cultuur en aan de hiermee gepaard gaande restricties, maakt op zich geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zin uit. Uit niets blijkt dat je in Afghanistan niet meer zou kunnen tekenen indien je dit wenst.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door jou aangehaalde asielmotieven. Je bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat je in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève noch dat je een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft jouw verklaringen dat je al enige tijd in het Westen verblijft (CGVS, p. 13, p. 20, p. 21), dient gewezen te worden op de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022,

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) waaruit niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft jouw terugkeer naar Afghanistan na een verblijf in het Westen, verwijzen jij en jouw advocaat naar het gegeven dat je hier naar kunstschool gaat en de taal leert, je goed geïntegreerd bent, je weet op welke manier je hier moet leven en welke soort mensen hier leven, je helemaal ondergedompeld wordt in de Belgische cultuur, je minderjarig bent, je gedurende cruciale jaren van jouw vorming tot volwassen persoon in België verblijft, je jou niet meer kan aanpassen aan de strenge regels van Afghanistan en er niet meer in vrijheid kan leven, hiermee onder andere doelend op het feit dat je hier naar muziek kan luisteren, samen met meisjes kan studeren en je niet verplicht wordt om te bidden (CGVS, p. 13, p. 20, p. 21, p. 22). Hierbij dient te worden aangestipt dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen (bijvoorbeeld kledij, sociale omgang,...) gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en je toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden. Wat je verklaringen betreft dat het je eigen keuze is wanneer je wilt bidden en wanneer niet, dient te worden opgemerkt dat nergens uit je verklaringen blijkt dat je geen praktiserende moslim (meer) zou zijn. Evenmin gaf je dit aan wanneer jouw personalia werden overlopen bij aanvang van je persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 5) noch duid je waarom het voor jou onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan opnieuw te moeten bidden wanneer hierop wordt aangedrongen. De door jou aangehaalde algemeenheden kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking tot onmenselijke behandeling zou kunnen leiden. Je laat dan ook na in concreto aan te tonen dat je dermate verwesterd zou zijn dat je zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet

zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Voorts blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij, je advocaat alsook je voogd echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 5) en de oudste zoon van het gezin was (verklaring DVZ, vraag 17) waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je in België voornamelijk in contact te staan met mensen uit het opvangcentrum, ging je in Afghanistan naar een madrassa waar je de Koran bestudeerde en heb je tot op heden contact met jouw familie in Afghanistan (CGVS, p. 3, p. 5, p. 8, p. 20). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen

reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak

in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die

pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatieverrichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatieverrichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatieverrichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Jouw taskara, zegt enkel iets over jouw identiteit en herkomst. Zoals reeds eerder gesteld betreft het een slechte kopie, waardoor jouw identiteit hier onmogelijk uit valt af te leiden. Aan de documenten om de job van jouw oom te staven, de werkcontracten van verschillende projecten en foto's van jouw vader en jouw oom kan enkel bewijswaarde toegekend indien het geloofwaardige verklaringen betreffen, hetgeen zoals eerder gesteld niet het geval was. Hetzelfde kan gezegd worden over de dreigbrief, die reeds eerder werd besproken. De foto's en het attest om aan te tonen dat je kunstonderwijs volgt, tonen niet aan dat je hierdoor een vrees voor vervolging dient te hebben bij terugkeer naar Afghanistan.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat wat betreft jouw opmerkingen, aangestipt kan worden dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk

onderhoud zaken betroffen pertinent voor bovenstaande beslissing. Deze opmerkingen vermogen geenszins bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In het verzoekschrift beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3 tot en met 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij voert aan dat ze België binnenkwam op zeer jonge leeftijd als niet-begeleide minderjarige. Intussen is ze zeventien jaar oud. Er werden haar bijzondere procedurele noden toegekend omwille van haar minderjarigheid. De bijzondere maatregelen die werden genomen om tegemoet te komen aan haar jeugdige leeftijd en maturiteit blijken volgens haar echter onvoldoende. Het louter aanstellen van een voogd en de mogelijkheid voor deze laatste om opmerkingen te formuleren en/of documenten voor te leggen kunnen immers niet volstaan. Het was *in casu* van belang om rekening te houden met het gegeven dat ze aankwam toen ze slechts vijftien jaar oud was en dat ze aldus zeer jong was op het moment dat haar problemen zich voordeden. Ze was een kind. Het is niet meer dan normaal dan dat ze bijvoorbeeld niet over gedetailleerde informatie beschikt met betrekking tot het werk van haar vader. Ze ziet niet in hoe er met haar jeugdige leeftijd en maturiteit en met haar kwetsbare mentale toestand rekening gehouden werd bij de beoordeling van haar relaas.

2.3. Verzoekende partij gaat eerst in op de problemen van haar vader en oom met de taliban. Zij herinnert eraan dat zij Afghanistan verliet toen zij ongeveer veertien jaar oud was en aldus nog een kind was toen haar vader werkte. Zij vertelt desondanks uitgebreid over het werk van haar vader en haalt enkele voorbeelden aan uit het persoonlijk onderhoud. Zij begrijpt niet dat deze informatie niet volstaat als basiskennis. De verwachtingen van verwerende partij zijn te verregaand. Bovendien heeft zij, om aan haar gebrek aan informatie tegemoet te komen, foto's neergelegd van haar vader alsook verschillende bewijsstukken met betrekking tot de projecten. Hiermee werd door de verwerende partij geen rekening gehouden. Zij was niet betrokken bij de projecten van haar vader en haar vader sprak nooit over details. Verzoekende partij ging naar de madrassa en hielp haar moeder in het huishouden. Haar ouders hadden geen interesse in school waardoor zij nooit werd ingeschreven. Zij kan geen Pashtou lezen waardoor zij inderdaad niet exact wist wat er op de neergelegde documenten geschreven stond.

Verder stelt verzoekende partij dat haar niet gevraagd werd om de taskara van haar oom nog te bezorgen aangezien zij op het moment van het persoonlijk onderhoud niet begrepen had dat de verwantschap tussen haar en haar oom betwist werd. Zij voegt zijn taskara toe aan het verzoekschrift alsook foto's van zichzelf en haar oom en ook nieuwe kopieën van foto's die zij reeds neergelegd had. Zij legt ook een betere versie van haar eigen taskara neer alsook een vertaling van beide taskara's. Nergens staat op haar taskara "*Dar-e-Nur*" te lezen waardoor zij ervan uitgaat dat dit een vergissing is van verwerende partij.

Met betrekking tot haar problemen met de taliban stelt zij dat zij initieel niet begrepen had dat elk dreigement apart besproken diende te worden, maar dat zij vervolgens vertelde dat haar vader en haar oom meerdere keren opgebeld werden. Zij geeft toe een beperkte kennis te hebben van de talibanleiders in haar regio omdat kinderen niet geacht worden veel te weten over de taliban of er veel vragen over te stellen. Bovendien is dit alles reeds een hele tijd geleden en kan de vraag gesteld worden of het realistisch is dat verzoekende partij weet vanwaar N.A.B. afkomstig is. Zij heeft verteld wat zij wist.

Wat betreft het gevecht waarbij haar vader het leven liet, wenst verzoekende partij erop te wijzen dat dit een traumatiserende en impactvolle gebeurtenis was. Haar leven stortte in en zij dacht niet aan de anderen die omgekomen waren, maar enkel aan haar eigen vader. Overlijdensaktes zijn in haar regio niet gebruikelijk en de verwerende partij hecht overigens toch zo goed als geen bewijswaarde aan Afghaanse documenten. Zij kan aldus niet inzien waarom haar verweten wordt hieromtrent geen bewijsstukken overgemaakt te hebben.

Met betrekking tot de houding van haar vader en oom na het ontvangen van de dreigementen wenst verzoekende partij te herhalen dat haar vader de enige broodwinner in het gezin was. Zij hadden aldus geen keuze en moesten wel blijven werken. Bovendien waren de taliban niet altijd aan de macht en was het ontvangen van een dreigbrief niet uitzonderlijk. Het feit dat ze effectief een aanval pleegden daarentegen wel. Haar oom verliet het dorp om zijn eigen vel te redden omdat de aanval hem de ernst van de bedreigingen had doen inzien. Haar andere oom probeert te achterhalen waar hij zich bevindt, maar meer informatie hierover is er niet.

2.4. Met betrekking tot haar eigen problemen met de taliban stelt verzoekende partij dat zij uiteraard niet weet welke dorpeling op de begrafenis van haar vader informatie doorspeelde aan de taliban. Het is volgens haar bovendien een strategische zet om aanwezig te zijn op de begrafenis van een dorpeling die door de taliban vermoord werd. Daarnaast stelt zij met betrekking tot de dreigbrief dat zij niet kan lezen en dat zij deze brief overlopen heeft met haar voogd en een tolk. Zij kende de inhoud van de brief aldus wel, maar heeft deze niet uit haar hoofd geleerd. Zij betreurt dat dit lijkt te zijn wat verwerende partij van haar verwachtte. Ook betreurt zij het misverstand dat bij de DVZ ontstond. Enkel zij ontving een dreigbrief. Haar vader en oom werden telefonisch bedreigd. Ten slotte stelt zij, met betrekking tot het gedrag van haarzelf en haar familie na de bedreigingen, dat zij niet langer naar de madrassa ging. Bovendien waren er geen andere mannelijke figuren meer in de familie, behalve de overgebleven oom die zelf zeer bang was en besloot zo weinig mogelijk buiten te komen.

2.5. Verwerende partij gaat volgens haar zeer licht over het feit dat verzoekende partij een kunstenaar (*in spe*) is. Zij gaat nog steeds naar de kunstschool in Namen. Kunstenaars leven onder het huidige talibanregime in angst. Zij verwijst hiervoor naar nieuwartikels en stelt dat het niet is omdat zij nog student is dat haar opdrachten geen expressie zijn van haar identiteit. De motivering van verwerende partij is volgens haar neerbuigend en kan niet volstaan. Geen toegang hebben tot het kunstonderwijs is voor haar een inperking van haar zelfexpressie.

2.6. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar arresten van de Raad en verschillende rapporten waarmee ze wil aantonen dat het voor verwesterde Afghanen zeer gevaarlijk is geworden in Afghanistan en deze risico lopen op vervolging door verschillende actoren. Zij stelt dat zij ondertussen een heel andere kledingstijl heeft, geen lange baard heeft en in haar vrije tijd graag naar muziek luistert. De reis en haar verblijf in Europa en meer bepaald haar verblijf sinds meer dan twee jaar in België hebben een duidelijke impact op haar gehad, onder meer door haar werk in België. Zij leerde hier zelfstandig zijn en voor zichzelf beslissingen nemen. Zij acht het onmogelijk om zich te opnieuw te integreren in de Afghaanse samenleving aangezien zij zich gebruiken en gewoonten heeft eigen gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in een door de taliban geregeerd Afghanistan. Haar vrees om als verwesterd te worden gepercipieerd is dan ook reëel en niet louter hypothetisch. Het is voor haar natuurlijk geworden om te praten met vrouwen en om hun mening te waarderen en zij heeft de gewoonte van iemand aan te kijken wanneer zij ermee spreekt, overgenomen. Dit zijn zaken die haar leven in Afghanistan in gevaar kunnen brengen. Zij is goed geïntegreerd in België. Zij studeert aan een kunstschool en verblijft bij een "onthaalmoeder". Zij legt verschillende getuigenissen neer in het kader hiervan.

2.7. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende arresten, rapporten en nieuwsartikelen die een beeld schetsen van de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Ze wil hiermee aantonen dat de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen of het nalaten daarvan van de taliban, waardoor haar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden.

2.8. Ze verwijst verder naar en citeert uit verschillende rapporten en nieuwsartikelen die de veiligheidssituatie in Afghanistan aantonen. Ze meent dat het feit ze een jonge man is die nu al geruime tijd in Europa verblijft persoonlijke omstandigheden inhoudt die het risico om slachtoffer te worden van ernstige schade versterken. Ze betoogt dat uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de situatie in Afghanistan op dit moment wel degelijk een uitzonderlijke situatie is waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon.

2.9. De verzoekende partij vraagt in hoofddorde de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire beschermingsstatus van de commissaris-generaal van 9 maart 2023 te hervormen en haar het statuut van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde de bestreden beslissing van de commissaris-generaal te hervormen en haar het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.10. Verzoekende partij voegt aan het verzoekschrift volgende documenten toe:

- Bestreden beslissing van het CGVS;
- Document *pro deo*;
- Taskara verzoeker + vertaling;

- Taskara oom verzoeker + vertaling;
- Foto's van verzoeker en zijn oom;
- foto's neergelegd op het CGVS;
- Brief dorpsoudsten;
- Aanwezigheidsattest IATA Namen d.d. 8 december 2022;
- Getuigenis voogd d.d. 8 augustus 2023;
- Getuigenis mentor J.;
- Getuigenis onthaalmoeder, mevrouw A.B.;
- Getuigenis S.L.;
- Getuigenis S.C.D.

2.11. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de weblinks van onder meer de volgend rapporten en krantenartikelen:

- The New York Times, "*Afghan Art Flourished for 20 Years. Can It Survive the New Taliban Regime?*", 31 oktober 2021;
- The Art Newspaper, "*How Afghanistan's art degrees are disappearing*", 7 juli 2023;
- Nansen, "*Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek*", oktober 2021;
- UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), "*UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*", februari 2022;
- La Libre, "*Les Afghans aussi méritent notre aide*", 23 maart 2022 ;
- OSAR, "*Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation »*", 26 maart 2021;
- UNOCHA, "*Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*", 8 februari 2022;
- Human Rights Watch, "*Afghanistan: Events of 2021*";
- WeWorld, "*Flash Update #01: Women and girls in Afghanistan – May 2022*", 12 mei 2022;
- EUAA, "*Afghanistan – Country Guidance*", januari 2023;
- UNHCR, "*Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan – Update I*", februari 2023;
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen, "*Afghanistan: Juridische analyse beslissingen CGVS*", 25 april 2022;
- NANSSEN Note 2 – 22, "*Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers*", 23 juni 2022;
- 11.11.11 en UPINION, "*Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey One Year after the Fall of Kabul*", 11 augustus 2022;
- OHCHR, "*Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan*", 7 maart 2022;
- World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, "*Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook*", 2022;
- U.K. Home Office, "*Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation*", februari 2022;
- UN News, "*Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever*", 11 januari 2022;
- The Washington Post, "*Despite humanitarian aid, life in Afghanistan is reaching a new low*", 5 oktober 2022;
- France 24, "*Afghanistan's health system on the brink as Taliban confront a difficult winter*", 8 november 2021;
- World Food Programme (WFP), "*Our presence is hope: Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*", 25 januari 2022;
- ONU Info, "*Afghanistan : un bond de 9 millions de personnes souffrant de faim aiguë en 8 mois – ONU*", 15 maart 2022;
- World Food Programme (WFP), "*Afghanistan Emergency*";
- NPR, "*Parents selling children shows desperation in Afghanistan*", 31 december 2021;
- France24, "*En Afghanistan, certains vendent déjà leurs enfants pour nourrir leur famille*", 31 maart 2022;
- United Nations, "*Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*", 15 maart 2022;
- Human Rights Watch, "*Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis*", 17 maart 2022;
- European Commission, "*Afghanistan: Acute Food Insecurity Situation for March - May 2022 and Projection for June - November 2022*", 12 mei 2022;
- OCHA, "*Afghanistan: Flash Floods - May 2022 (status: ongoing)*", 10 mei 2022;
- VN Veiligheidsraad, "*The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary-General*", 14 september 2022;
- Reliefweb (RW), "*Afghanistan: Flash Floods in the Eastern Region - Kunar, Laghman, Nangarhar & Nuristan Provinces (As of 28 June 2022)*", 29 juni 2022;
- Global Times, "*Flash floods kill 5, injure 10 in Afghanistan's eastern Nangarhar*", 26 juli 2022;
- Kabul Now, "*Flash flood kill four members of a family in Nangarhar province*", 6 mei 2023;
- Reliefweb (RW), "*Afghanistan: Earthquake - Jun 2022, status: ongoing*";

- The Washington Post, "Taliban struggles to respond to earthquake amid international isolation", 24 juni 2022;
- ERCC - Emergency Response Coordination Centre, "ECHO Daily Flash", 6 september 2022;
- QNA, "Six Dead, Nine Injured as Earthquake Hits Nangarhar, Eastern Afghanistan", 5 september 2022;
- Reuters, "Afghans face 'avalanche of hunger and destitution' - UN agency", 14 december 2021;
- Jurist, "Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches", 13 maart 2022;
- Foreign Policy, "The Taliban Are Abusing Western Aid", 30 december 2022;
- UNOCHA, "Afghanistan: Humanitarian Response Plan (2022)", 11 januari 2022;
- Hasth-e-Subh Daily, "U.S. Airstrike on a Weapons Depot Kills 30 Taliban Militants in Helmand Province", 8 april 2022;
- Le Point, "Afghanistan: entre talibans et El, peur sur la ville à Jalalabad", 21 januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report", januari 2022;
- ASYLOS, "Afghanistan: COI Repository", 6 april 2022;
- European Parliament – Delegations, "Statement of 20 April 2022 on deadly attack on a boys' school in Kabul's Hazara Shia district", 20 april 2022;
- The Diplomat, "As the World Looks Away, Violence Is on the Rise Again in Afghanistan", 11 mei 2022;
- ACLED and APW, "Tracking disorder during Taliban rule in Afghanistan", April 2022;
- STIMSON, "Afghanistan Under the Taliban: Findings on the Current Situation", 20 oktober 2022;
- UNAMA, "UN releases report on human rights in Afghanistan since the Taliban takeover", 20 juli 2022;
- International Crisis Group, "Afghanistan's Security Challenges under the Taliban (Asia Report N°326)", 12 augustus 2022;
- EUAA, "Country guidance: Afghanistan (January 2023)", December 2022;
- VOA News, "Taliban: Anti-Terror Raids Kill 11 Islamic State Group Militants", 5 januari 2023;
- ACLED, "Regional Overview: Asia-Pacific (January 2023)", 1 februari 2023;
- ACLED, "Regional Overview: Asia-Pacific (February 2023)", 3 maart 2023;
- Al-Jazeera, "Torkham border crossing between Afghanistan, Pakistan closed", 20 februari 2023;
- Crisis 24, "Afghanistan: Afghan Taliban officials reopen Torkham border crossing in Nangarhar Province as of Feb. 25", 25 februari 2023;
- South Asia Terrorism Portal, "Nangarhar (East Afghanistan): Timeline (Terrorist Activities) -2023";
- International Federation of Journalists, "Afghanistan: Taliban imprison reporter in Nangahar", 26 januari 2023;
- National Resistance, "Taliban Killed a Tribal Leader in Nangarhar", 27 januari 2023;
- National Resistance, "Taliban Killed a Former Member of the Security Forces in Nangarhar", 29 januari 2023;
- Hasht-e-Subh Daily, "A Satirist Arrested by the Taliban in Nangarhar", 16 februari 2023;
- BNN, "Fatal Violence Continues in Afghanistan: Two People Killed in Nangarhar and Takhar", 8 mei 2023;
- La Cour Nationale du Droit d'Asile (française), "Afghanistan : La CNDA juge que douze provinces afghanes connaissent une situation de violence aveugle, liée à un conflit armé", 10 mars 2023;
- USDOS, "Communiqué of the Special Representatives and Envoys for Afghanistan", 8 april 2022;
- DW, "Afghanistan sees return of brutal punishments under Taliban", 29 november 2022;
- Le Temps, "En Afghanistan, les premiers coups de fouet sont tombés", 23 november 2022;
- UN News, "Afghanistan: First public execution since Taliban takeover, 'deeply disturbing' says UN rights office", 7 december 2022;
- DW, "Afghanistan: Taliban return to violent ways", 7 december 2022.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 19 januari 2024 dient verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023.

3.2. Op 23 januari 2024 dient verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin zij bijkomende documenten neerlegt met betrekking tot haar (toegeschreven) verwestering:

- Klasfoto en kunstwerken gemaakt op school;
- Schoolrapport 2023-2024 periode E.F.1;
- Getuigenis voogd, mevrouw V.E., d. d. 16 januari 2024;
- Getuigenis leerkracht, meneer J.P.;
- Getuigenis klasgenote, A. (3PARA).

Verzoekende partij gaat in de aanvullende nota verder in op het feit dat zij kunstonderwijs volgt en voegt ook enkele getuigenissen bij om aan te tonen dat zij erg matuur en autonoom is alsook om haar integratie te bevestigen. Daarnaast verwijst zij ook nog naar algemene informatie omtrent de veiligheidssituatie in Afghanistan.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij wijst er tijdens haar persoonlijk onderhoud, in haar verzoekschrift, in haar aanvullende nota en tijdens de terechtzitting op dat ze niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens haar verblijf in het Westen en België en een hieruit voortvloeiende vrees om ingeval van terugkeer naar Afghanistan als verwesterd te worden beschouwd. Bovendien wijst zij ook op het profiel van haar vader en haar oom die, als personen die opdrachten voor de overheid uitvoerden, geviséerd werden door de taliban. Haar vader kwam om het leven bij een aanval door de taliban op een checkpost van de overheid waar haar vader waterputten diende te voorzien.

Zo stelt ze dat ze (i) Afghanistan heeft verlaten toen ze 14 jaar oud was, (ii) reeds meer dan twee jaar in België verblijft, (iii) naar een kunstschool gaat en ook kunst wil blijven studeren, (iv) in België geleerd heeft om zelfstandig te zijn en voor zichzelf beslissingen te nemen, (v) het voor haar natuurlijk geworden is om met vrouwen te praten en hun mening te waarderen, (vi) zij in België bij een onthaalmoeder verblijft en dat zowel zij als haar familieleden verklaren dat verzoekende partij deel van de familie geworden is. Verzoekende partij ondersteunt deze verklaringen met documenten die zij ook via haar aanvullende nota toevoegt zoals foto's, een schoolrapport en getuigenissen.

5.2. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een

uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdiens’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdiensstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdiens, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdiensstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdiens op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdiensstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdiensstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdiensstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdiens in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdiensstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdiensstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot deze vervolgingsgrond in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer

algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven en die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of*

individuals", p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekommen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

5.4. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij op 9 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. De verzoekende partij zou Afghanistan in augustus 2020 verlaten hebben op veertienjarige leeftijd. Ze was ongeveer een jaar onderweg en kwam op 8 juli 2021 aan in België. Sindsdien verblijft ze onafgebroken in België. Bovenstaande elementen worden niet betwist door de commissaris-generaal. Ze werd, gelet op haar minderjarigheid gedurende het grootste deel van de procedure een voogd toegewezen. Momenteel is de verzoekende partij achttien jaar oud en is ze ongeveer drieënhal jaar geleden uit Afghanistan vertrokken.

Hoewel de verzoekende partij voor haar vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afgaanse gebruiken, waarden en normen, heeft zij een deel van haar puberteit, die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht. Hierdoor kan zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust ‘Westerse’ gedragingen en kenmerken eigen hebben gemaakt. In deze merkt de Raad op dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsvername in augustus 2021, niet meer volledig de Afgaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij is opgegroeid maar door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het gehele Afgaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud, haar verzoekschrift, haar aanvullende nota en haar verklaringen tijdens de terechtzitting blijkt dat de verzoekende partij zich openstelt voor de Westerse en Belgische cultuur en zich heeft geïntegreerd in de Belgische maatschappij. Zo kan worden vastgesteld dat verzoekende partij kunstonderwijs volgt en de Franse taal heeft geleerd. Dat ze het Frans beheerst blijkt niet alleen uit de door haar bijgevoegde getuigenis en het schoolrapport, maar blijkt tevens op de terechtzitting waar de verzoekende partij zich in het Frans uitdrukt. Uit de door haar neergelegde documenten en de verklaringen van haar voogd ter terechtzitting kan vastgesteld worden dat ze eveneens door het DASPA-onderwijs, haar scholing in het kunstonderwijs en haar verblijf bij een pleeggezin kennis heeft gemaakt met de Belgische waarden en normen en deze zelfs onbewust heeft overgenomen en haar eigen heeft gemaakt. Voor haar maakt tekenen een belangrijk deel van haar leven uit aangezien het haar droom is om tekenaar te worden, dit verklaarde zij reeds tijdens het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, p. 22-23), en ook haar voogd bevestigt in een getuigenis dat zij talent heeft voor tekenen en dat dit een uitdrukking vormt van haar gevoeligheid. Zij stelt ook dat verzoekende partij een ongebruikelijk profiel heeft voor een Afgaanse jongen, maar dat zij hier heel volwassen mee omgaat. Ook de leerkracht Frans van verzoekende partij bevestigt in zijn getuigenis dat zij niet is zoals andere jongeren. Hij haalt een voorbeeld aan waarbij jongeren in de klas een portfolio moesten maken over een bekende persoonlijkheid. Waar andere jongeren een rapper of een mode-icoon kozen, maakte verzoekende partij een portfolio over Malala Yousafzai, een jonge vrouw die symbool staat voor de strijd voor vrijheden.

Verder blijkt ook dat verzoekende partij bij een pleeggezin verblijft. Zowel de pleegmoeder als haar dochter bevestigen in een aparte getuigenis dat verzoekende partij ondertussen deel uitmaakt van hun familie. Zij heeft een goede band met de kleinkinderen van de pleegmoeder, speelt en knutselt met hen, zo blijkt ook uit de foto's die door de pleegmoeder toegevoegd werden aan haar getuigenis. Verzoekende partij staat ervoor open om nieuwe mensen te leren kennen en neemt deel aan activiteiten binnen het gezin of zelfs ruimer, zoals bijvoorbeeld een straatfeest. Zij helpt haar pleegmoeder in het huishouden en is mee op vakantie gegaan met haar en haar familie. Hieruit volgt onvermijdelijk dat verzoekende partij ondergedompeld wordt en zich integreert in de Belgische maatschappij.

Indien uit het bovenstaande als dusdanig niet noodzakelijk blijkt dat de verzoekende partij zich daadwerkelijk westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt in die mate dat deze fundamenteel zijn voor haar identiteit of morele integriteit, kan wel redelijkerwijze aangenomen worden dat haar actieve deelname aan de

Belgische samenleving via onderwijs, het verblijf in een pleeggezin, vriendschappen, het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op haar ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop zij zich gedraagt, wat het risico dat zij in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst, zal worden gepercipieerd als aangetast door de westerse waarden en normen in belangrijke mate verhoogt. Bovendien dient rekening gehouden te worden met de jonge leeftijd waarop verzoekende partij Afghanistan verlaten heeft en met het feit dat zij op heden nog maar net achttien jaar oud is. Dit maakt dat zij beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust 'Westerse' gedragingen en kenmerken kan hebben eigen gemaakt. Tevens is het niet onwaarschijnlijk dat de verzoekende partij grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer deze niet meer volledig de Afgaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin zij een deel van haar jeugd heeft doorgebracht, doch aanzienlijk werden verstrengd door de taliban, de huidige *de-facto*-overheid, over het ganse Afgaanse grondgebied.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op haar specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij, in geval van terugkeer naar haar regio van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

In het bijzonder dragen de volgende factoren, eigen aan de verzoekende partij, daartoe bij: (i) het feit dat de verzoekende partij reeds op veertienjarige leeftijd Afghanistan verlaten heeft en naar Europa is gekomen, (ii) het gegeven dat zij sinds haar vijftien jaar in België verblijft, er als niet-begeleide minderjarige is aangekomen en hier dus een deel van haar jonge leven heeft doorgebracht, (iii) zij actief deelneemt aan de Belgische samenleving via onderwijs, het leren van één van de landstalen en haar verblijf bij een pleeggezin, (iv) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap aangezien zij als jonge adolescent lang genoeg uit het land is geweest om minstens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Haar jonge leeftijd en profiel maken dat de verzoekende partij beïnvloedbaar is en dat zij zich, gelet op haar traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer haar opleiding, verblijf bij een pleeggezin, vriendschappen en haar verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat zij deze, gelet op haar jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat zij deze moet verbergen wanneer zij bij terugkeer naar haar regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich mee dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging waarbij de perceptie leeft dat Afgaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van de verzoekende partij die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de bijgebrachte landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot haar concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden.

Rekening houdend met het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden

aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Er kan *in casu* een verband worden gelegd tussen de geestesderving en een toegeschreven godsdienstige of politieke overtuiging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), punten 36-37 en 46, 49).

Tevens is er voor de verzoekende partij in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging zijn en het hele Afghaanse grondgebied in handen hebben.

Daarenboven, indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering wordt beschuldigd, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. Het voorgaande wordt bevestigd in de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023 (p. 145-149).

5.5. De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van de verzoekende partij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS